

Collegial-Tidende for Danmark og Norge.

Med Kongeligt allernaadigst Privilegium.

No. 48. Den 27de Novbr. 1813.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede er Redacteur, Forlagger og Udgiver af denne
Tidende:

Peter Johan Monrad,

Conferentsraad og Deputeret i det danske Cancellie.

Lovgivninger.

Forordning,

angaaende Opgjørelse af Nordlandenes Indbyggere
Gjæld til Kjøbmændene i Bergen, samt den Nord-
landske Handels Frigivelse.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade
Konge til Danmark og Norge ic., gøre vitterligt.
Da Vi have taget under Overveielse, hvorledes den
monopoliske Handelsforbindelse, som efter den hidtil
gjældende Lovgivning finder Sted mellem Indvaanerne
i Nordlandene og Bergens Kjøbstæds Handlende udi
Bort Rige Norge, forsaaribt hine ere gjældbundne
til disse, lægger Hindring i Veien for den Nordlandske
Handels Frihed, og er af skadelig Indflydelse paa
dette Lands Opkomst, saa finde Vi Os allernaadigst
bevæ-

bevæget til, med særdeles Hensyn til disse Vore Undersaatters Lærv, at anordne en Undersøgelse og Op-
gjørelse af Nordlandingernes Gjæld, saaledes at de
derefter, uden Tvang, kunde affætte deres Fiskevare
og Producter, hvor de selv maatte ansee det tjenligst.
Til Opnaaelsen af dette Niemed befale Vi herved
følgende.

§. 1. Vore Fogder og Sorensskrivere i Nord-
landene overdrages det, i Forening, for deres respec-
tive Embeds Districter, at undersøge, berigtige og
paakjende enhver Gjæld, som Vore Nordlandfke Un-
dersaatter have paadraget sig hos Kjøbmændene eller
de Handlende i Vor Kjøbstad Bergen.

§. 2. Disse Gjældsager foretages til Ting,
naar de øvrige Rets handlinger ere tilendebragte og
efterat alle Vedkommende, saavel Credi- som Debito-
rer, ved et almindeligt Proclama i de offentlige Blade,
i Forviin have været indvarslede til, enten selv eller
ved Fuldmægtig at møde.

§. 3. Proces-Maaden ved Behandlingen af
disse Gjælds-Fordringer skal være den samme, som
for Politie-Sager i Almindelighed er anordnet. Kra-
vet undersøges, Mægling prøves, og, hvis ingen min-
delig Forening er at træffe, paakjendes Sagen uden
andet Ophold end de fornødne Oplysningers Tilveie-
bringelse uomgiængeligen maatte kræve.

§. 4. Det skal være Pligt for Fogderne og
Sorensskriverne at vejlede Debitorene med Raad om
den

den meest passende Maade, paa hvilken Gjælden efterhaanden kan vorde afdraget, og intet Vilkaar eller nogen Forening i denne Henseende skal af Skyldnerne med Gyldighed kunne indgaaes, forinden de af fornævnte Bore Embedsmænd ere oplyste om deres Forpligtelse, og have medtaget disses Veiledning til Gjældens Opjærelse.

§. 5. Intet Regningskrav skal under Behandlingen af disse Gjældsager antages for lovligt, med mindre det befindes at være overeensstemmende med Norske Lovs 5—13—49, 50 og 51de Artikel.

§. 6. Naar Forlig opnaaes, skal dette strax stadfæstes af Foged og Sorensskriver, og, efterat det er indført i den til disse Sager bestemte Protocol, meddeles deraf under fornævnte Embedsmænds Haand og Seigl Udskrift in duplo, hvoraf Creditor erholder det ene Exemplar, og det andet forbliver i Debtors Bærg.

§. 7. Befindes Fordringen at være ulovlig eller forældet, kjendes den ugyldig, hvilket ogsaa, i Medfør af det ifølge §. 2 udstedende Proclama, skal være Tilfældet, naar Creditor ikke, enten selv eller ved Fuldmægtig, møder efter Samme. Befindes den derimod rigtig og lovlig, men Creditor uvillig til at modtage det af Debitor gjorte Tilbud, skal det paalægges Debitor at afbetale Gjælden i saadanne taalelige Terminer, som Foged og Sorensskriver maatte finde passende. Saafremt nogen Debitor efter det almindelige

Pro-

Proclama ikke møder til den ved Samme fastsatte Tid, skal han derved have tabt sin Ret til at faae Gjælden opgjort paa den her allernaadigst foreskrevne Maade, og det være Creditor forbeholdet at sagsøge ham derfor lovligten ved Retten.

§. 8. Appel finder Sted i disse, som i alle andre Sager af lige Betskaffenhed, forsaavidt de efter Gjenstandens Størrelse dertil ere qualificerede. Naar Creditor iværksætter saadan Appel, skal Debitor ved Overretten erholde en Sagsfører befalet, der, uden Bekostning for Debitor, skal udføre Sagen paa hans Vegne, ligesom han og skal være fri for, under Sagen at bruge stempelt Papiir, eller erlægge Rettens Gebühr; hvorimod der i alle disse Henseender bliver at forholde som i andre beneficerede Sager. Skulde Appel til Høiesteret finde Sted, forbeholde Vi Os, gjennem Bort danske Cancellie, efter Omstændighederne at forunde Debitor beneficium paupertatis.

§. 9. For Titendebringelsen af enhver saadan Gjældsag, enten ved Dom eller Forlig, skulle Foged og Sorensskriver nyde i Salarium 4 Mark Rigsbankpenge Solvværdis til lige Deling, hvoraf hver af Parterne ubreder det Halve, med mindre Sagens Betskaffenhed skulde give Anledning til at paalægge den ene Part hele Bekostningen. Til Brug ved disse Sager skal, paa Amtets Bekostning, anskaffes en egen Protocol, som autoriseres af Amtmanden. Sorensskriveren fører denne Protocol i Retten og meddeler Be-

Ruta

Plutningen i enhver Sag paa ustemplet Papiir beskrev-
 ven, med derfor at nyde i Betaling af vedkommende
 Part 2 Mark Rigsbankpenge Solværdie. Den
 Samme Betaling tillægges og Sorenskræveren, for at
 meddele Udskrift af Forliget, i Overeensstemmelse
 med foregaaende 6te §, og hvilket ligeledes udstedes
 paa ustemplet Papiir. Omkostningerne paa den i §. 2
 befalede Indkaldelse i de offentlige Blade udredes af
 Amtet.

§. 10. Fra denne Vor Forordnings Publication,
 og indtil Udløbet af det udstedte Proclama, skal det
 ikke være tilladt at opgjøre nogen gammel Gjælds-
 fordring mellem Indvaanerne i Nordlandene og de
 Handlende i Bergen; heller intet Søgemaal for Gjæld
 tilstedes mod nogen af fornævnte Debitorer, ei heller
 siden, forinden Foged og Sorenskriver i Forening
 have undersøgt og efter Omstændighederne paakjendt
 Sagen. Endvidere skal ingen Pantstættelse eller Salg
 af urørligt Gods i denne Mellemtid kunne geraade
 Debitor til Skade. Sager, som om disse Gjælds-
 poster allerede maatte svære for vedkommende Under-
 retter, skulle derfra henvises til Foretagelse af Foged
 og Sorenskriver i Forening.

§. 11. Det Vaand, som ved Forordningen af
 7de August 1697 §. 2 har været paalagt Indvaa-
 nerne i Nordlandene, at de ikke maatte føre deres Vare
 andetsteds hen, end til Vore Kjøbstæder Bergen og
 Trondhjem, og som, forsaavidt Bergen angaaer, ved
 denne Byes Privilegier er skjærpet derhen, at Nord-

lænderne alene maae handle med de Kjøbmænd sammesteds, til hvilke de ere gjældbundne, men hvilket senere ved Forordningen af 12te September 1753 2det Capitel §. 3 er nærmere bleven bestemt ikkun at være anvendeligt med Hensyn til den Gjæld, som reiser sig af enhver til Nødvendighed given Forstrækning — en Eynspunct, Fogderne og Sorenskriverne iøvrigt ved deres forommældte Mellemhandling eller Naakjendelse af Nordlændingernes Gjæld noie have at iagttage — skal, i hvorledes end Sagen falder ud til Creditors eller Debtors Fordeel, være hævet fra det Dreblik af at Sagen er sluttet af Fogden og Sorenskriveren. Fra disse Embedsmænd skal der til den Ende, under alle Omstændigheder, meddeles Debitor et Besviis for, at han ikke længere er, som før, afhængig af sin Creditor.

§. 12. Sagens Appel ophæver eller standser ikke den Virkning, som efter Foranførte følger af Gjældens Opgjørelse ved Foged og Sorenskriver i Forening.

Hvorefter de Bedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Vort Slot Frederiksberg, den 29de October 1813.

Under Vort Kongelige Haand og Seigl.

FREDERIK R.

(L. S.)

Kaas.

Cold. Bülow. Monrad. Örfsted. Berner. Lasen.

Placet.

Under 17de Dennes har Hs. Majestæt Kongen allernaadigst besluttet, som følger. Vi ville allernaadigst have bevilget, at de af Vor Finants-Kasse-Direction udstedte tremaanedlige Anviisninger, forsaavidt de ere 4 Uger gamle, maae modtages i Liquidation ved den Afgift, som Bedkommende have at tilsvare ifølge Forordningen af 14de October d. A. for indtil en Trediedeel af Afgiftens fulde Beløb, saaledes at der af 300 Rbdlr., som nogen i Afgift har at erlægge, maae modtages 100 Rbdlr. i bemælte Anviisninger, imod at de øvrige 200 Rbdlr. contant betales. Denne allerhøieste Bestemmelse bekjendtgøres herved til Enhvers Underretning.

Vesindigt-Guineiske Rente- og General-Toldkammer,
den 19de Nov. 1813.

Fortsettelse af Forordningen angaaende de ved Tjenindsførelsen af Solvmynt, som lovmæssigt Betalingsmiddel i Hertugdømmerne Slesvig og Holsten, nødvendige Bestemmelser o. s. v.

(see No. 47.)

28) Dog kan den, som forlanger Contractens Ophævelse, ikke fordrø, at den virkelig skal gaae tilbage, forinden tre Maaneders Forløb, efterat han derom har afgivet sin Erklæring. Tilbageleveringen af Forbejendomme, der ere overdragne til Brug, kan ei fordrøes uden til 1ste Mai, eller til den Termin, som

som ellers paa Stebet maatte være brugelig for Jordb Aflevering. Ligeledes skulde Bygninger, Huse og Værelser ikke fratrædes, uden til den sædvanlige Flyttetid. I Henseende til Contracter med Tjenestefolk, som nyde Kost og Løn, skal Ophævelsen paa lige Maade først finde Sted til den sædvanlige Skiftetid for Tjenestefolk.

29) For den Tid, i hvilken Contracter af foranstøttede Slags (§. 25) ifølge det Ovenstaaende (§. 28) vedvare, bliver Betalingen at erlægge i den betingede Pengesort, altsaa i Rigsbankpenge S. B. eller R. B. I Tilfælde at en større Summa end den, som ifølge heraf skulde udredes, allerede forud er betalt i Rigsbankpenge, skal den Bærdie, som Samme havde imod Solv paa den Tid Udbetalingen fandt Sted, (hvilket om fornødent gjøres maa bestemmes ved Rettergang) strax ved Contractens Ophævelse tilbagebetales.

30) Naar saadan Ophævelse af Contracten ikke kan finde Sted enten formedelst Vor Tjeneste, saasom ved Contracter om Stilling til Militærtjenesten, naar den, som stilles, allerede er antagen ved Sessionen, eller formedelst en tredie Mandes rettlige Interesse, saa bliver Contracten i Kraft, og Betalingen for de belovede Præstationer bliver efter §§. 25 og 26 at reducere til Solv, og efter saadan Reduction at betale i Solv.

31) Hvor en Forpligtelse til en vedvarende Pengespræstation er grundet i Lovene, men Sammes Stors

relse i enkelte dertil høørende Tilfælde er, efter Bekjendtgjørelsen af Forordningen af 5 Januar d. A., enten af Domstolene eller af en anden dertil competent Authoritet bestemt i Rigsbankpenge, s. Ex. den en Fader paalagte aarlige Sum til sit uægte Barns Underholdning, skal, paa den Berettigedes Forlangende, den Summa, som for Fremtiden skal udredes i Sølvs, paa ny bestemmes af vedkommende Authoritet efter de forekommende Omstændigheder. Indtil dette skeer, vedbliver Præstationen at udredes i Rigsbankpenge.

32) I Henseende til Legater og Fideicommisser af Summer i Rigsbankpenge, som indeholdes i et efter Bekjendtgjørelsen af Forordningen af 5 Januar d. A. oprettet Testament, Codicill eller anden eensidig sidste Villies Erklæring, gjælde følgende Forrifter.

Dersom Testator endnu levede paa den Tid Bekjendtgjørelsen af Patentet af 30te Julii d. A. skede, og han ikke nærmere har erklæret sig over den Pengefort, hvori den testamenterede Sum skal udredes, endskjondt han var i Stand dertil, saa bliver der ved den i Rigsbankpenge Sølvsærdie ansatte Summa at forstaae rede Sølvs, hvorimod den Summa, som er testamenteret i Rigsbankpenge Navnærdie, ikkun kan forlanges i N. B. Men dersom Testator allerede før Bekjendtgjørelsen af forommældte Patent var ved Døden afgaaet, eller han ved dets Bekjendtgjørelse og indtil sin Død har været i en saadan Tilstand, at han ikke har kunnet erklære sig

fig angaaende den Pengesort, hvori den testamenterede Sum skal udredes, da skal saaret de i Rigsbankpenge S. B. som de i N. B. testamenterede Summer udredes i den Pengesort, hvori de ere bestemte.

33) Alle Privat-Forpligtelser til Pengepræstationer (§. 15) i Slesvig-Holstensk Courant eller Species, som ere ældre end Bekjendtgjørelsen af Forordningen af 5te Januar d. A., og som efter den anførte Forordnings Forrifter ere gaaet over i Rigsbankpenge S. B., men ikke endnu ere oplydte ved Betalingen, blive nu Forpligtelser i Rigsbankpenge rede Solv, og den, som er berettiget at fordrø Betalingen, er ikke forbunden at modtage Samme i nogen anden Pengesort. Dersom Creditor endog, ifølge Forrifterne i Forordningen af 5te Jan. d. A. var forpligtet at imodtage sin, forinden Bekjendtgjørelsen af Patentet af 30te Juli d. A. forfaldne, Fordring i Rigsbanksedler, skal han dog, saafremt Debitor er udebleven med Betalingen, nu ikke være pligtig at modtage andet end rede Solv i Betaling.

34) Denne Bestemmelse (§. 33) finder i Særdeleshed fuldkommen Anvendelse i Henseende til alle Capitalfordringer, der oprindeligt ere bestemte i Slesvig-Holstensk Courant eller Species, hvad enten de reise sig af Laan, Kjøb af faste Eiendomme eller hvilkensomhelst anden Anledning. Ligeledes skal foranførte Bestemmelse gjælde for de i faste Eiendomme radicerede Capitaler, som ved Eiendommernes, senere
end

end Bekjendtgjørelsen af Forordningen af 5te Januar d. A. Kjøtte Salg, er gaaet over paa den nye Kjøber.

35) Naar saadanne Kapitaler forfalde til en i Contracten bestemt Betalingstermin, og Debitor vil betale, saa kan dette ikkun skee i rede Solv, ligesom og Debitor, naar han har op sagt eller i Fremtiden op siger Kapitalen, er pligtig at betale i rede Solv. Men, dersom Opsigelsen fra Debtors Side allerede er skeet forinden denne Forordnings Bekjendtgjørelse, da kan han endnu 4 Uger efter dens Bekjendtgjørelse gjenkalde Opsigelsen, i hvilket Tilfælde denne ansees som om den ikke var skeet.

36) Dersom en Creditor paa staar Betaling af en Kapitalfordring forinden Forløbet af 4 Aar efter Freden, det være sig enten ved Opsigelse eller og til den allerede i Contracten bestemte Forfaldstid, da skal han modtage denne i Rigsbankpenge Navne-Værdie, og det forbliver i saa Henseende aldeles ved de Forfælder, som derom indeholdes i Forordningen af 5te Jan. d. A. Naar en Fordring er forfalden til en i Contracten bestemt Termin, og Creditor vil paa staar Betaling i Rigsbanksedler, til den bestemte Tid, da maa han erklære saadant 8 Uger før Forfaldstiden. Dersom Forfaldstiden indtræffer tidligere end 8 Uger efter denne Forordnings Bekjendtgjørelse, da bør der dog gives Debitor en Frist af 8 Uger til at betale i Rigsbanksedler, naar Creditor forlanger saadan Betaling.

37) Terminliis bestemte Betalinger og Capital-
afdrag begynde i Overensstemmelse med Forordnin-
gen af 5te Jan. d. A. S. 57 først at løbe med Til-
endebringelsen af det 4de Aar efter Freden, saafremt
Creditor vil oppebære Samme i Solv. Men, dersom
Creditor forlanger Betaling til de bestemte Terminer,
da bør han modtage Rigsbankpenge Navneværdie.
Ikke blot i Henseende til hele Forordningen, men ogsaa
med Hensyn til hver enkelt Termin, er det Creditor
overladt at vælge, paa hvilken af de ovenansførte
Maader han vil paastaae Fyldestgjørelse; dog bør han
erklære saadant 4 Uger forinden hver af de bestemte
Forsalds-ider.

38) Den Creditor, som allerede nu har op sagt
en i Slesvig Holst. Courant eller Species contraheret
Kapitalgjæld, kan tage Op sigelsen tilbage, hvilket
han dog bør erklære inden 4 Uger efter denne For-
ordnings Bekjendtgjørelse. Dersom den af Creditor
op sagte Capital har været forfalden forinden Patentet
af 30te Juli d. A. blev bekjendtgjort, men Debitor
desuagtet hverken har betalt eller tilbudt Betaling
paa behørig Maade (S. 33), saa behøver Creditor
ikke at modtage Betaling i anden. Pengesort end rede
Solv; men han kan i dette Tilfælde kun forlange
Betaling efter Forløb af 4 Aar efter Freden.

39) Det Samme finder Sted, naar Debitor har
op sagt en Kapital, hvis Forsaldstid indtraf forinden
Bekjendtgjørelsen af Patentet af 30te Juli d. A.,
men han derefter er udebleven med Betalingen; lige-

ledes naar Debitor er udebleven med Betalingen af en Kapital, der endog uden Opsigelse var forfalden forinden ovennævnte Tidspunct.

40) Naar Creditor, efter denne Forordnings Bekjendtgjørelse opsiges en Kapital, eller allerede har op sagt den, og i saa Fald fordrer Betalingen til Forsaldstiden, i hvilket Tilfælde han altsaa bør modtage Rigsbankpenge Navneværdie, saa skal, dersom Debitor ikke indfinder sig med Betalingen til den fastsatte Termin, og Rigsbankseblernes Værdie mod virkeligt Sælv, i den Tid, som forløber, til Betalingen virkeligt skeer, er forringet, Debitor være forpligtet, at godtgjøre Creditor den Summe, som Forskjellen mellem Rigsbankseblernes Værdie ved Forsaldstiden og deres Værdie ved Betalingstiden udgjør. Det Samme gjælder naar en Kapital, som, uden Opsigelse, er forfalden til en vis Termin, ikke af Debitor er bleven betalt, uagtet Creditor har forlangt Betaling. Dersom der skulde opstaae Tvistigheder om Rigsbankseblernes Værdie imod Sælv paa en eller anden Tid, da skal dette Forhold bestemmes ved Domstolene.

(Fortsættelsen følger.)

Forordning for begge Riger,

angaaende hvorledes Pensioner eller andre aarlige Præstationer, som det paaligger Private at udrede, skulle gaae over fra dansk Courant til Rigsbankpenge.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark og Norge ic., gjøre vitterligt, at Vi have taget under Overveelse, hvorledes Pen-

sioner og andre aarlige Pengepræstationer, som det paaligger Private at udrede, og hvorefter Vor Forordning af 5te Jan. 1813 ei indeholder udtrykkelige Bestemmelser, paa den billigste og med Grundsætningerne i bemældte Anordning meest overeensstemmende Maade, kunne gaae over fra dansk Courant til Landets nuværende Penge; ligesom Vi og have sundet Anledning til at give en nærmere Bestemmelse af hiin Anordnings §. 37. Thi byde og befale Vi, som følger.

§. 1. Enhver Pension, som, i Følge allerhøieste Bestemmelse, er lagt paa et Embede, skal, naar den er fastsat til en vis Sum i dansk Courant, uden Hensyn til Tiden, da den er bleven reguleret, svares i Rigsbankpenge Solværdie, Daler for Daler, dog under de nærmere Bestemmelser, som i det følgende ville blive foreskrevne.

§. 2. Hvor der siden 10de Septbr. 1807 maatte være bestemt en Forhøielse i den oprindelige Pension, bortfalder denne Forhøielse aldeles. Som en Følge heraf, skulle vedkommende Retsbetjente, fra den Tid de udrede de dem paalagte Pensioner efter §. 1, være fritagne for det i Vor Forordning af 30te Juni 1812 §. 1 foreskrevne Tillæg af 75 Procent. Ligeledes bør 75 Procent udgaae af de Retsbetjentes paalagte Pensioner, som efter nysnævnte Datum ere regulerede.

I øvrigt bør Pensionen, som skal svares af et Embede, i intet Tilfælde, formedeltst Overgangen fra

danſk Courant til Rigsbankpenge Solværdie, overſkrive Halvdelen af Embedets Indkomſter; og den Embedsmand, ſom kan godtgjøre, at den ham paaſatte Penſion udgjør mere end Halvdelen af Embedets Indkomſter, ſkal kunne vente Sammes Beſeb nedſat, naar han deſangaaende henvender ſig med Anſøgning til vedkommende Collegium.

§ 3. For den Tid, hvori Rettiſſetsbetjente alene oppebære Sportler efter Forordningen af 7de April 1812, i Forbindelſe med Forordningen af 5te Jan. 1813 §. 18, nemlig indtil det nye Sportelreglement, ſom Vi ville lade udgive, træder i Kraft, bør de ikke af de deres Embeder paaſatte Penſioner udrede mere, end den Sum i danſk Courant, ſom de umiddelbart for Pengevæſenets Forandring havde at udrede, eller Beſøbet heraf i Rigsbankpenge, efter Indløsningsforholdet.

§. 4. Penſioner i danſk Courant, ſom af nogen dertil berettiget offentlig Myndighed, uden Bor ſpecielle Reſolution, ere paaſatte noget Embede (ſ. Ex. de Penſioner til Præſte-Enker, ſom ere lignede paa den i D. L. 2—13—10 R. L. 2—13—7 foreſſrevne Maade), gaae ligeledes over til Rigsbankpenge Solværdie, Daler for Daler, uden at Tiden, hvorpaa Samme blev faſtſat, tages i Betragtning; dog ſkal det, for ſaavidt Penſionerne maatte være beſteinte efter Udgangen af Aaret 1808, ſtaa den, det har udredet Samme, frit for, at lade det af vedkommende Autoritet underſøge, om Penſionens Størrelſe er beſteint

med Hensyn til Pengerepræsentativernes, ved Cour-
sen aftagne, Værdie, da den i saa Fald bør ned sættes
til den Sum i Riggsbankpenge Solvværdie, hvortil
den, efter de for Pensionens Bestemmelse gjældende
Regler, maatte have været fastsat i dansk Courant,
naar hiint Hensyn ikke havde fundet Sted.

(Slutningen følger i næste No.)

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 10de Novbr.
er Cancelliesecretair og Fuldmægtig i Cancelliets 6te
Departement, J. M. Gottschalk, udnævnt til Stifs-
Revisor i Tjen og Langeland; Directeur ved Fattigs-
væsenet i Kjøbenhavn, J. J. Weibel, til Agent med
virkelig Cancellieraads Rang.

Under det Slesvigholstenske Cancellie: Den
2den Novbr. er Cancelliesecretair og Cancellist C. A.
Berger udnævnt til Chef for Expeditions-Contoiret,
og Cancellist J. J. Wiese til virkelig Cancelliesecre-
tair og Chef for det første Secretariats Contoir under
det Slesvig-holstenske Cancellie. Den 3die Deputes
rede Borgere M. Moll og F. Feddersen i Flensborg
til Hospitalsforstandere sammesteds; Cand. juris J.
C. Storm til Underrets-Advocat i Hertugdømmerne.

Under Rentekammeret: Den 18de Novbr. ere
Inspecteur ved Contoiret for de transportable Stats-
og consignable Bankfonds, F. C. Schæffer, samt Bogs-
holderen for Statsgjælds-Contoiret under Finantsskass-
Directionen, L. F. Fog, udnævnte til virkelige Kam-
merraader.